

Judikatūras krājums

TIESAS RĪKOJUMS (sestā palāta)

2014. gada 19. jūnijā *

Apelācija — Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “ultrafilter international” — Pieteikums par spēkā neesamības atzišanu — Tiesību ļaunprātīga izmantošana

Lieta C-450/13 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2013. gada 8. augustā iesniedza

Donaldson Filtration Deutschland GmbH, Hāna [*Haan*] (Vācija), ko pārstāv *N. Siebertz*, *M. Teworte-Vey* un *A. Renvert*, *Rechtsanwälte*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki –

ultra air GmbH, Hildena [*Hilden*] (Vācija), ko pārstāv *C. König*, *Rechtsanwalt*,

prasītāja pirmajā instancē,

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *G. Schneider*, pārstāvis,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents), tiesneši E. Levits un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu lietu izlemt, izdodot motivētu rīkojumu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 181. pantu,

izdod šo rīkojumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Rīkojums

- 1 Ar apelācijas sūdzību *Donaldson Filtration Deutschland GmbH* (turpmāk tekstā – “*Donaldson Filtration Deutschland*”) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu lietā *ultra air /ITSB – Donaldson Filtration Deutschland* (“ultrafilter international”) (T-396/11, EU:T:2013:284, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru Vispārējā tiesa atcēla Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 18. maija lēmumu lietā R 374/2010-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *ultra air GmbH* (turpmāk tekstā – “*ultra air*”) un *Donaldson Filtration Deutschland* (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.) 7. panta “Absolūta atteikuma pamatojums” 1. punktā ir noteikts:

“Neregistrē:

- a) [..]
- b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas];
- c) preču zīmes, kas sastāv tikai no apzīmējuma vai norādes, kas tirdzniecībā var kalpot, lai norādītu veidu, kvalitāti, daudzumu, paredzēto nolūku, vērtību, preču ražošanas vai pakalpojumu sniegšanas ģeogrāfisko izcelsmi vai laiku un citas preču un pakalpojumu īpašības;

[..].”

- 3 Regulas Nr. 207/2009 52. panta “Absolūts spēkā neesamības pamats” 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

“Kopienas preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja Birojā iesniegts attiecīgs iesniegums vai pamatojoties uz pretpasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu:

- a) Kopienas preču zīme reģistrēta pretrunā 7. panta noteikumiem.”

- 4 Šīs regulas 56. panta “Pieteikums par atcelšanu vai spēkā neesamības paziņošanu” 1. punkta a)–c) apakšpunktā ir paredzēts:

“Pieteikumu Kopienas preču zīmes īpašnieka tiesību atcelšanai vai paziņojumam, ka preču zīme ir spēkā neesoša, var iesniegt Birojā:

- a) ja piemērojams 51. un 52. pants, jebkura fiziska vai juridiska persona vai arī grupa vai organizācija, kas izveidota, lai pārstāvētu izgatavotājus, ražotājus, pakalpojumu sniedzējus, tirgotājus vai patērētājus, kas atbilstoši likumam, kurš to reglamentē, var savā vārdā iesniegt prasību tiesā un būt par šādas prasības subjektu;
- b) ja piemērojams 53. panta 1. punkts, 41. panta 1. punktā minēta persona;
- c) ja piemērojams 53. panta 2. punkts, tajā minētu agrāko tiesību īpašnieki vai personas, kam atbilstoši attiecīgās dalībvalsts likumiem ir tiesības izmantot attiecīgās tiesības.”

Tiesvedības priekšvēsture

- 5 1999. gada 29. martā *ultrafilter GmbH*, tagad kļuvusi par *Donaldson Filtration Deutschland*, iesniedza ITSB Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kas tagad aizstāta ar Regulu Nr. 207/2009.
- 6 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “ultrafilter international” (turpmāk tekstā – “apstrīdētā preču zīme”).
- 7 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta apstrīdētās preču zīmes reģistrācija, ietilpst 7., 11., 37., 41. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:
 - 7. klase: “gaisa, gāzes un šķidrumu žāvēšanas, attīrīšanas un dzesēšanas filtri; filtru korpusi, filtru materiāli; mehāniskie un elektriskie ventiļi; eļļas separatori, ūdens separatori”;
 - 11. klase: “gaisa, gāzes un šķidrumu žāvēšanas, attīrīšanas un dzesēšanas aparāti un ierīces; šo aparātu un ierīču daļas un detaļas, tostarp membrānas pumpjiem, līmeņa mērītāji, slūžas, tostarp elektromagnētiskās slūžas, slūžu vadības iekārtas, vadības iekārtas ar laika releju, manometri, tostarp diferenciāla spiediena manometri, spiediena mērītāji, tostarp spiediena mērītāji ar temperatūras norādi, spiediena mērītāji ar līmeņa norādi, filtrēšanas sistēmu nostiprināšanas elementi, tostarp savienojuma un nostiprināšanas elementi būvniecībai; ventilācijas aparāti”;
 - 37. klase: “iepriekš minēto aparātu un iekārtu uzstādīšana, remonts un uzturēšana”;
 - 41. klase: “tehniskā apmācība; apmācība par pārdošanu un attiecībā uz precēm” un
 - 42. klase: “inženierzinātnes pakalpojumi; konsultācijas par iepriekš minēto aparātu un ierīču projektēšanu, montāžu un izmantošanu”.
- 8 Ar 2001. gada 19. janvāra lēmumu ITSB noraidīja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, tagad šie noteikumi pārņemti Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā, motivējot ar to, ka apstrīdētā preču zīme ir aprakstoša un tai nav atšķirtspējas. ITSB Apelāciju otrā padome, izskatot *Donaldson Filtration Deutschland* apelācijas sūdzību, ar 2003. gada 16. decembra lēmumu lietā R 375/2001-2 atcēla šo lēmumu un apstiprināja, ka apstrīdētā preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktam, tagad šie noteikumi pārņemti Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punktā, vācu un angļu valodā runājošās dalībvalstīs.
- 9 2005. gada 27. septembrī apstrīdētā preču zīme tika reģistrēta kā Kopienas preču zīme ar Nr. 1121839.
- 10 2008. gada 5. maijā *ultra air*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tagad šie noteikumi ir pārņemti Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā, iesniedza ITSB pieteikumu, ar kuru lūdza atzīt apstrīdētās preču zīmes spēkā neesamību, motivējot ar to, ka tā ir tikusi reģistrēta, pārkāpjot Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu, kā arī 3. punktu.
- 11 Ar 2010. gada 29. janvāra lēmumu ITSB Anulēšanas nodaļa apmierināja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu un atzina apstrīdētās preču zīmes spēkā neesamību attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu kopsakarā ar minētās regulas 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu.

- 12 2010. gada 16. martā *Donaldson Filtration Deutschland* saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–60. pantu iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.
- 13 ITSB Apelāciju ceturrtā padome ar strīdīgo lēmumu apmierināja apelācijas sūdzību, atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu un noraidīja *ultra air* pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu. Apelāciju padome uzskatīja, ka pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir ļaunprātīga tiesību izmantošana un ir jānoraida kā nepieņemams. Šajā ziņā tā būtībā uzskatīja, ka *ultra air* ar savu pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu īstenībā pati tiecas izmantot apzīmējumu “ultrafilter” (vienu pašu vai kombinācijā ar citiem vārdiem) kā preču zīmi. Attiecīgi šī sabiedrība īstenoja citus, nevis Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā un 7. panta 3. punktā paredzētos sabiedrības interešu mērķus. Slēptos nodomus, kas ir ļaunprātīgu tiesību izmantošanu veidojošie elementi, vēl jo vairāk pierādot fakts, ka apstrīdētās preču zīmes īpašnieces agrākais vadītājs un pašreizējais *ultra air* vadītājs 2003. gadā pats esot aizstāvējis apgalvojumu par to, ka šī preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju. Tā kā tiesību ļaunprātīga izmantošana ir “vispārējs šķērslis procesam”, būtu jāizslēdz ļaunprātīgi pieteikumi un darbības, kas veido procesus, kuri tiek izmantoti, lai sasniegtu citus, nevis tiesību sistēmā ietvertos mērķus, un nav vajadzības atsaukties uz dalībvalstu procesualajām tiesībām saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 83. pantu.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 14 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegts 2011. gada 22. jūlijā, *ultra air* cēla prasību atcelt strīdīgo lēmumu.
- 15 Savas prasības pamatojumam *ultra air* būtībā izvirzīja divus pamatus attiecīgi par Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 56. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu.
- 16 Tā kā apelācijas sūdzība attiecas tikai uz Vispārējās tiesas vērtējumu par pirmo pamatu, tad turpinājumā tiks sniegts vienīgi tā kopsavilkums.
- 17 Būtībā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 17. un 18. punktā, atsaukdams uz spriedumu *Lancôme* /ITSB (C-408/08 P, EU:C:2010:92), uzskatījusi, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktu jebkura fiziska vai juridiska persona, kurai ir procesuāla rīcībspēja, var iesniegt pieteikumu par atzīšanu par spēkā neesošu saskaņā ar regulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nepierādot pieteikuma iesniedzēja interesi celt prasību. Tas izriet no fakta, ka absolūtu reģistrācijas atteikuma pamatu mērķis ir to pamatā esošo vispārējo interešu aizsardzība.
- 18 Šajā ziņā Vispārējā tiesa minētā sprieduma 19. punktā norādījusi, ka vispārējo interešu jēdziens, kas ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pamatā, nav nošķirams no preču zīmes pamatfunkcijas, proti, garantēt patērētājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti. Savukārt regulas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pamatā esošās vispārējās intereses nodrošina, ka apzīmējumus, kas ir aprakstoši attiecībā uz vienu vai vairākām to preču vai pakalpojumu īpašībām, attiecībā uz kuriem pieteikta preču zīmes reģistrācija, var brīvi izmantot visi saimnieciskās darbības subjekti, kas piedāvā šādas preces vai pakalpojumus.
- 19 Pārsūdzētā sprieduma 20. punktā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka no Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta izriet, ka šīs regulas 56. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētā administratīvā procesa mērķis, kopsakarā ar regulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, it īpaši ir ļaut ITSB pārskatīt preču zīmes reģistrācijas spēkā esamību un pieņemt nostāju, kas tam attiecīgā gadījumā būtu bijis jādara pēc savas iniciatīvas saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 37. panta 1. punktu.
- 20 Pārsūdzētā sprieduma 21. punktā Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka ITSB ir pienākums vērtēt, vai pārbaudāmā preču zīme ir aprakstoša un/vai tāda, kurai nav atšķirtspējas, un pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja argumenti vai agrākā rīcība nevar ietekmēt ITSB uzdevuma apjomu,

kas tam uzticēts saistībā ar vispārējām interesēm, kuras ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 56. panta 1. punkta a) apakšpunkta pamatā. Kā norādījusi Vispārējā tiesa, tā kā ITSB nelemj par to, vai preču zīmes īpašnieka tiesības ir prioritāras salīdzinājumā ar kāda pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja tiesībām, bet gan pārbauda, vai preču zīmes īpašnieka tiesības ir tikušas tiesiski nodibinātas, ievērojot normas par preču zīmes reģistrējamību, nevar būt jautājums par pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja “tiesību ļaunprātīgu izmantošanu”.

- 21 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 22. punktā no tā secināja – fakts, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs var iesniegt savu pieteikumu ar mērķi vēlāk izvietot attiecīgo preču zīmi uz savām precēm, precīzi atbilst vispārējām pieejamības un brīvas izmantošanas interesēm, kas ir paredzētas Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā. Līdz ar to Vispārējā tiesa uzskata, ka, pretēji ITSB Apelāciju ceturtās padomes uzskatam, šāds apstāklis nekādā ziņā nevar veidot tiesību ļaunprātīgu izmantošanu. Šādu vērtējumu apstiprinot Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmi var paziņot par spēkā neesošu arī, pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā par preču zīmes pārkāpumu, kas nozīmē iepriekšēju pieņēmumu, ka atbildētājs šajā procesā var panākt spēkā neesamības atzīšanu, pat ja tas attiecīgo preču zīmi ir izmantojis un tam ir nodoms turpināt to darīt.
- 22 Pārsūdzētā sprieduma 23. punktā Vispārējā tiesa uzskatījusi, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana, pamatojoties uz “tiesību ļaunprātīgu izmantošanu”, ir tā, kas apdraud Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta mērķu īstenošanu, jo šāda noraidīšana nepieļauj minētā sprieduma 21. punktā aprakstīto pārbaudi pēc būtības.
- 23 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 24. punktā vēl nospriedusi – fakts, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja vadītājs datumā, kad tika iesniegts preču zīmes reģistrācijas pieteikums, bija preču zīmes īpašnieka vadītājs, nekādi neietekmē pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja tiesības iesniegt ITSB pieteikumu Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Šajā ziņā Vispārējā tiesa paskaidro, ka, ņemot vērā attiecīgā procesa raksturu un mērķi, kas ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pamatā esošo vispārējo interešu aizsardzība, aprakstošas preču zīmes vai preču zīmes, kam nav atšķirtspējas, īpašnieks neiegūst nekādas tiesības saglabāt savas preču zīmes reģistrāciju tikai tādēļ, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēju vada fiziska persona, kas kādreiz bija rīkojusies ar mērķi reģistrēt attiecīgo apzīmējumu.
- 24 Pārsūdzētā sprieduma 25. punktā Vispārējā tiesa izskatīja un noraidīja *Donaldson Filtration Deutschland* argumentus par negodīgu konkurenci, ko pret to esot īstenojusi *ultra air*. Tā atgādināja, ka Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktā nav izvirzīts nosacījums par to, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pieņemamība vai pamatotība ir atkarīga no pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja labticības. Pat ja pieļautu, ka pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu veido daļu no vispārēja komercdarbības apdraudēšanas plāna, kas ietver arī negodīgas konkurences metodes, aprakstošas preču zīmes vai preču zīmes, kam nav atšķirtspējas, izslēgšana no preču zīmju reģistra, pēc Vispārējās tiesas domām, ir tiesiskās sekas, kuras ir paredzētas Regulas Nr. 207/2009 57. panta 5. un 6. punktā, un tās īpašnieks neiegūst tiesības saglabāt tās reģistrāciju tā iemesla dēļ, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs īsteno tostarp negodīgas konkurences darbības.
- 25 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 27. un 28. punktā nospriedusi, ka Apelāciju ceturtā padome, noraidīdama pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu kā nepieņemamu, pamatojoties uz apgalvoto “tiesību ļaunprātīgu izmantošanu”, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Līdz ar to tā atcēla strīdīgo lēmumu.

Lietas dalībnieku prasījumi Tiesā

- 26 *Donaldson Filtration Deutschland* un ITSB lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - noraidīt *ultra air* prasību par strīdīgā lēmuma atcelšanu un
 - piespriest *ultra air* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 27 Sabiedrība *ultra air* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *Donaldson Filtration Deutschland* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 28 Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 181. pantu gadījumā, ja apelācijas sūdzība vai kāda tās daļa ir acīmredzami nepieņemama vai acīmredzami nepamatota, Tiesa jebkurā laikā, rīkojoties pēc tiesneša referenta priekšlikuma un pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, ar motivētu rīkojumu var nolemt noraidīt šo apelācijas sūdzību vai kādu tās daļu.
- 29 Šajā apelācijas tiesvedībā ir jāpiemēro šī norma.
- 30 *Donaldson Filtration Deutschland* savas apelācijas sūdzības pamatošanai izvirza divus pamatus.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 31 Savā pirmajā pamatā *Donaldson Filtration Deutschland*, ko atbalsta ITSB, Vispārējai tiesai pārmet, ka tā nav vērtējusi iebildumu par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu kā vispārēju tiesību institūtu.
- 32 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 17. un 18. punktā esot pareizi konstatējusi, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktu jebkura fiziska vai juridiska persona, kurai ir procesuāla rīcībspēja, var iesniegt pieteikumu par preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu atbilstoši regulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktam, un šajā ziņā pieteikuma iesniedzējam nav jāpierāda interese celt prasību. Taču tā paša sprieduma 21. punktā Vispārējā tiesa no tā esot nepareizi secinājusi, ka ITSB ir jāizvērtē, vai pārbaudāmā preču zīme ir aprakstoša un/vai tāda, kurai nav atšķirtspējas, “un pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja argumenti vai agrākā rīcība nevar ietekmēt ITSB uzdevuma apjomu, kas tam uzticēts saistībā ar vispārējām interesēm, kuras ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 56. panta 1. punkta a) apakšpunkta pamatā”.
- 33 Šajā ziņā Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā *Donaldson Filtration Deutschland* izvirzītos argumentus. Pirmkārt, preču zīmes spēkā neesamības atzīšanas process neliedzot ņemt vērā iebildumu par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu kā vispārēju tiesību institūtu, jo ļaunprātīgu pieteikumu nepieļaušana neesot līdzvērtīga tāda pienākuma ieviešanai, ka pieteikuma iesniedzējam ir pozitīvi jāpierāda sava interese celt prasību. Otrkārt, Savienības likumdevējs spēkā neesamības procesu esot paredzējis kā prasījuma procesu tieši tāpēc, ka reģistrētas preču zīmes atzīšana par spēkā neesošu nav iespējama pēc savas iniciatīvas.
- 34 Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 21.–23. punktā esot vienīgi konstatējusi, ka spēkā neesamības atzīšanas procesā saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punktu iebildumam par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu nav nozīmes.

- 35 Turklāt Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā Tiesas judikatūru par tiesību ļaunprātīgas izmantošanas jēdzienu. Šajā ziņā *Donaldson Filtration Deutschland* atsaucas uz spriedumu *Budějovický Budvar* (C-482/09, EU:C:2011:605), kurā ir atzīts, ka Savienības tiesībās ir jāievēro tiesību ļaunprātīgas izmantošanas jēdziens. Tā norāda arī uz spriedumu *Lancôme/ITSB* (EU:C:2010:92), kurā, tās ieskatā, ir vienīgi noteikts, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja intereses trūkums attiecībā uz preču zīmes izslēgšanu no reģistra ir pārvarams ar vispārējām interesēm. Tāpēc nevarot noliegt, ka ir iespējams atspēkot iebildumu par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu attiecībā uz pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu, kas iesniegts saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktu.
- 36 Sabiedrība *ultra air* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pareizi veikusi tiesību ļaunprātīgas izmantošanas nosacījumu pārbaudi. Šādos apstākļos Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 17.–20. punktā esot ņēmusi vērā attiecīgā Kopienas tiesiskā regulējuma mērķi, kas ir vispārējo interešu aizsardzība. Tā paša sprieduma 21.–27. punktā tā esot izvērtējusi, vai *Donaldson Filtration Deutschland* apgalvoto apstākļu dēļ tiesiskā regulējuma mērķis dotajā gadījumā nav ticis sasniegts. Vispārējā tiesa esot pareizi nospriedusi, ka šie apstākļi neko nemaina attiecībā uz faktu, ka tiesiskā regulējuma mērķis ir sasniegts.

Tiesas vērtējums

- 37 Savā pirmajā pamatā *Donaldson Filtration Deutschland* Vispārējai tiesai būtībā pārmet pieļauto kļūdu, jo tā tikai konstatējusi, ka spēkā neesamības atzīšanas procesā saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktu iebildumam par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu nav nozīmes, nenorādot pamatojumu un neņemot vērā Savienības judikatūru par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu.
- 38 Šāda pārmetuma pamatā ir acīmredzami nepareiza pārsūdzētā sprieduma izpratne.
- 39 Pirmkārt, Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā sprieduma 17.–19. punktā būtībā noteikusi, ka saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktu pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu, kas ir balstīts uz absolūtu spēkā neesamības pamatu, pieteikuma iesniedzējam nav jāpierāda interese celt prasību, jo absolūtu reģistrācijas atteikuma pamatu mērķis ir to pamatā esošo vispārējo interešu aizsardzība, un to *Donaldson Filtration Deutschland* turklāt nav apstrīdējusi.
- 40 Otrkārt, kā jau Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 20. punktā norādījusi, Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktā kopsakarā ar šīs pašas regulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu paredzētā administratīvā procesa mērķis it īpaši ir ļaut ITSB pārskatīt preču zīmes reģistrācijas spēkā esamību un pieņemt nostāju, kas tam attiecīgā gadījumā būtu bijis jādara pēc savas iniciatīvas saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 37. panta 1. punktu.
- 41 Tā kā šādos apstākļos runa ir par tādu vispārējo interešu aizsardzību, kas ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 56. panta 1. punkta a) apakšpunkta pamatā, Vispārējā tiesa no tā pārsūdzētā sprieduma 21. punktā ir secinājusi, ka ITSB uzdevums, ievērojot normas par preču zīmes reģistrējamību, ir novērtēt, vai pārbaudāmā preču zīme ir aprakstoša un/vai tāda, kurai nav atšķirtspējas, un pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja argumenti vai agrākā rīcība nevar ietekmēt šī uzdevuma apjomu.
- 42 Tā kā ITSB vērtējums ir veicams, ievērojot tikai vispārējās intereses, kas ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, kā arī 56. panta 1. punkta a) apakšpunkta pamatā, pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja potenciālajām vai faktiskajām ekonomiskajām interesēm nav nozīmes, tad līdz ar to nevar būt runas par pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja īstenoto “tiesību ļaunprātīgu izmantošanu”, kā jau Vispārējā tiesa pareizi nospriedusi.

- 43 No tā izriet – apstākļi, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs savu pieteikumu var iesniegt ar mērķi vēlāk izvietot attiecīgo preču zīmi uz savām precēm, nekādā gadījumā nevar būt tiesību ļaunprātīga izmantošana, kā jau Vispārējā tiesa to konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 22. punktā. Ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizsargātās vispārējās intereses ir tieši šīs zīmes pieejamības un brīvas izmantošanas intereses.
- 44 Turklāt jānorāda, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja nodoms izmantot attiecīgo preču zīmi pēc tam, kad tā atzīta par spēkā neesošu, Regulā Nr. 207/2009 nav nosodīts. Kā jau Vispārējā tiesa konstatējusi minētajā 22. punktā, šīs regulas 52. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Kopienas preču zīmes spēkā neesamību absolūta atteikuma pamata dēļ var arī atzīt, pamatojoties uz pretpasību lietas izskatīšanas procesā par preču zīmes pārkāpumu, kas nozīmē iepriekšēju pieņēmumu, ka atbildētājs šajā procesā var panākt spēkā neesamības atzīšanu, pat ja tas attiecīgo preču zīmi ir izmantojis un tam ir nodoms turpināt to darīt.
- 45 Turpretim, kā jau Vispārējā tiesa uzsvērusi pārsūdzētā sprieduma 23. punktā, pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu noraidīšana ar pamatojumu, ka šāds pieteikums veidotu tiesību ļaunprātīga izmantošanu, liegtu faktiski sasniegt Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā izvirzītos mērķus. Šāds noraidījums neļautu veikt preču zīmes pārbaudi atbilstoši normām par tās reģistrējamību un novērtēt, vai ir kāds absolūts reģistrācijas atteikuma pamats.
- 46 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nosprieždama, ka spēkā neesamības atzīšanas procesā atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktam jautājumam par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu nav nozīmes.
- 47 *Donaldson Filtration Deutschland* piedāvātais arguments par Tiesas judikatūru tiesību ļaunprātīgas izmantošanas jomā neraisa šaubas par šo secinājumu. Pirmkārt, jānorāda, ka jautājums par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu pieminēts tikai secinājumos lietā, kurā taisīts spriedums *Budějovický Budvar* (EU:C:2011:605). Otrkārt, runājot par spriedumu *Lancôme/ITSB* (EU:C:2010:92), jākonstatē, ka Tiesa noraidījusi *Lancôme parfums et beauté & Cie SNC* argumentu, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktā būtu prasīta pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja faktiska vai potenciāla ekonomiska interese attiecībā uz apstrīdētās preču zīmes izslēgšanu no preču zīmju reģistra. It īpaši minētā sprieduma 43. punktā tā ir nospriedusi, ka vispārējās intereses, kas ir pamatā preču zīmes reģistrācijas atteikuma pamatojumam tās aprakstošā rakstura dēļ, nav vienīgi preču zīmes īpašnieka konkurentu intereses, bet gan visu personu intereses. Līdz ar to preču zīmes īpašnieka konkurentu individuālajām ekonomiskajām interesēm panākt apstrīdētās preču zīmes izslēgšanu no preču zīmju reģistra nav nozīmes attiecībā uz pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktam.
- 48 Runājot par Vispārējās tiesas pienākumu norādīt pamatojumu, šajā ziņā būtu jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šāds pienākums tai neliek sniegt izklāstu, kurā izsmēloši un pa vienam būtu aplūkoti visi lietas dalībnieku paustie argumenti, un tāpēc Vispārējās tiesas pamatojums var tikt izteikts netieši, ar nosacījumu, ka tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, kādēļ Vispārējā tiesa nav pieņēmusi to argumentus, un sniedz Tiesai pietiekamu informāciju, lai tā varētu veikt pārbaudi (spriedums *Gogos/Komisija*, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 Jānorāda, ka Vispārējās tiesas izklāstītā argumentācija pārsūdzētā sprieduma 21.–23. punktā katrā ziņā liecina par *Donaldson Filtration Deutschland* izvirzīto argumentu netiešu noraidīšanu. Ja tiktu sekots minētā lietas dalībnieka argumentācijai, tad netiktu aizsargātās vispārējās intereses, kas ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pamatā. Tā kā Vispārējai tiesai nav izsmēloši jāatbild uz katru lietas dalībnieka izvirzīto argumentu, tai nevar pārnest vērtējuma motivācijas nenorādīšanu.
- 50 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kā acīmredzami nepamatots.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 51 Savā otrajā pamatā *Donaldson Filtration Deutschland*, ko atbalsta ITSB, Vispārējai tiesai pārmet, ka tā nav novērtējusi izskatāmās lietas konkrētos apstākļus, kas liecina par to, ka *ultra air* pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu ir ļaunprātīgs.
- 52 Otrā pamata pirmajā daļā *Donaldson Filtration Deutschland* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 25. punktā nosprieždama, ka šajā lietā neesot nozīmes *ultra air* prettiesiskajai rīcībai, kuras mērķis acīmredzami ir gūt tikai labumu no “ultrafilter international” nosaukuma labās reputācijas konkrētajā sabiedrības daļā un maldināt to par ražojumu izcelsmi.
- 53 Lai arī Vispārējā tiesa ir pareizi uzskatījusi, ka Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktā nav izvirzīts nosacījums, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pieņemamība vai pamatotība ir atkarīga no šāda pieteikuma iesniedzēja labticības, tomēr no tā katrā ziņā neizrietot, ka aprakstošas preču zīmes vai preču zīmes, kam nav atšķirtspējas, anulēšana ir tiesiskās sekas, kas ir paredzētas Regulas Nr. 207/2009 57. panta 5. un 6. punktā, pat ja pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs isteno negodīgas konkurences darbības. Pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu neesot uzskatāms par atsevišķu darbību, kas norit līdztekus citai iespējami konkurencei pretējai *ultra air* rīcībai, bet konkrēti veidojot šīs negodīgas rīcības pamatu un priekšmetu.
- 54 Otrā pamata otrajā daļā *Donaldson Filtration Deutschland* Vispārējai tiesai pārmet, ka tā pārsūdzētā sprieduma 24. punktā nav pietiekami izvērtējusi *ultra air* vadītāja lomu, kurš agrāk bijis *Donaldson Filtration Deutschland* vadītājs un personiski vienīgā atbildīgā persona par tās pašas preču zīmes reģistrācijas procesu, kuru tagad prasa atzīt par spēkā neesošu.
- 55 ITSB apgalvo, ka Vispārējās tiesas argumentācija pārsūdzētā sprieduma 24. punktā esot riņķveida. Vispārējās tiesas konstatējums, ka īpašnieks “neiegūst nekādas tiesības saglabāt reģistrāciju”, neatšķiroties no secinājuma, ka “pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja tiesības nav ietekmētas”, jo tie apraksta Vispārējās tiesas novērtējumu no dažādiem skatpunktiem.
- 56 ITSB atsauca arī uz judikatūru un Vācijas tiesību doktrīnu, saskaņā ar kurām pretrunīgas rīcības aspekts (*venire contra factum proprium*) var mudināt identificēt ļaunprātību, un iebildumu par tiesību ļaunprātīgu izmantošanu nevar principiāli noraidīt spēkā neesamības atzīšanas procesā. Šajā kontekstā nozīme esot faktam, ka persona, kas vispirms ir panākusi preču zīmes reģistrāciju, pamatojoties uz izmantošanas rezultātā iegūtu atšķirtspēju, pašreiz apstrīd pati savu rīcību.
- 57 Sabiedrība *ultra air* apgalvo, ka otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots, jo Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā pašreizējās lietas apstākļus, kā jau tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 21.–27. punkta.
- 58 Runājot par otrā pamata pirmo daļu, *ultra air* uzsver, ka *Donaldson Filtration Deutschland* arguments, ka preču zīme “ultrafilter international” ir tik plaši pazīstama, ka tā būtu jāaizsargā minētās sabiedrības interesēs, ir saprotams tikai tad, ja šī sabiedrība būtu pamatojusies uz faktu, ka minētā preču zīme datumā, kad iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, katrā ziņā ir ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā. Tā tas tomēr nav noticis.
- 59 Runājot par pirmā pamata otro daļu, *ultra air* apgalvo, ka iebildums par *venire contra factum proprium* šajā gadījumā nav piemērojams, jo tās vadītājs apstrīdētās preču zīmes reģistrāciju ir veicis nevis savā, bet gan *Donaldson Filtration Deutschland* labā, kas ir juridiska persona, tāpēc vadītājs nekad nav bijis preču zīmes “ultrafilter international” īpašnieks. Sabiedrība *ultra air* arīdzan uzsver, ka attiecīgais vadītājs šajā sabiedrībā sācis strādāt tikai 2008. gada martā. Ja tiktu sekots *Donaldson Filtration*

Deutschland argumentācijai, no tā izrietētu, ka pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, kas iesniegts līdz 2008. gada martam, netiktu uzskatīts par ļaunprātīgu, tāpat kā gadījumā, ja šāds pieteikums tiktu iesniegts pēc attiecīgā vadītāja aiziešanas.

Tiesas vērtējums

- 60 Runājot par otrā pamata pirmo daļu, vispirms jānorāda, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 25. punktā ir izvērtējusi *Donaldson Filtration Deutschland* izvirzītos apgalvojumus par negodīgas konkurences darbībām, kuras pret to ir veikusi *ultra air*, un secinājusi, ka šīs darbības neietekmēja *ultra air* tiesības prasīt apstrīdētās preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu.
- 61 Turpinājumā jānorāda, ka *Donaldson Filtration Deutschland* argumenti ir balstīti uz pieņēmumu, ka *ultra air* pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu, kas iesniegts saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pats par sevi ir negodīgas konkurences darbība.
- 62 Šāds pieņēmums ir acīmredzami kļūdainš, jo fakts, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējs var iesniegt savu pieteikumu ar mērķi vēlāk izmantot apstrīdēto preču zīmi, precīzi atbilst vispārējām pieejamības un brīvas izmantošanas interesēm, kas ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pamatā, kā jau tas izriet no pašreizējā rīkojuma 43. punkta. Šādu vērtējumu apstiprina Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmes spēkā neesamību var arī atzīt, pamatojoties uz pretpasību lietas izskatīšanas procesā par preču zīmes pārkāpumu.
- 63 Visbeidzot, Vispārējā tiesa ir pamatoti uzskatījusi, ka aprakstošas preču zīmes vai preču zīmes, kam nav atšķirtspējas, izslēgšana no reģistra ir nevis sekas, kas izriet no negodīgas konkurences darbības, jo šādas preču zīmes reģistrācija būtu bijusi jānoraida absolūta spēkā neesamības pamata dēļ, bet gan tiesiskās sekas, kas ir paredzētas Regulas Nr. 207/2009 57. panta 5. un 6. punktā.
- 64 No tā izriet, ka otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā acīmredzami nepamatota.
- 65 Runājot par otrā pamata otro daļu, jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 24. punktā Vispārējā tiesa ir nospriedusi – fakts, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējas, proti, *ultra air*, vadītājs datumā, kad tika iesniegts šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikums, bija apstrīdētās preču zīmes īpašnieka *Donaldson Filtration Deutschland* vadītājs, nekādi neietekmē *ultra air* tiesības iesniegt ITSB pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Šajā ziņā Vispārējā tiesa ir izklāstījusi, ka, ņemot vērā attiecīgā procesa raksturu un mērķi, kas ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pamatā esošo vispārējo interešu aizsardzība, aprakstošas preču zīmes vai preču zīmes, kam nav atšķirtspējas, īpašnieks neiegūst nekādas tiesības saglabāt savas preču zīmes reģistrāciju tikai tādēļ, ka pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēju vada fiziska persona, kas kādreiz bija rīkojusies ar mērķi reģistrēt attiecīgo apzīmējumu.
- 66 Tāpēc ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa ir izvērtējusi *Donaldson Filtration Deutschland* argumentu, ka pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu esot ļaunprātīgs *ultra air* vadītāja agrākas rīcības dēļ, un uzskatījusi, ka šim apstāklim nav nozīmes spēkā neesamības atzīšanas procesā atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 56. panta 1. punkta a) apakšpunktam.
- 67 Tā kā Vispārējai tiesai turklāt nav pienākuma izsmeloši atbildēt uz visiem argumentiem, ko tiesā izvirzījuši lietas dalībnieki (šajā ziņā skat. spriedumu *Gogos/Komisija*, EU:C:2010:287, 30. punkts), Vispārējai tiesai nevar pārnest, ka tā nav pietiekami izvērtējusi apstākli par *ultra air* vadītāja agrāko rīcību.

- 68 Turklāt, pretēji ITSB apgalvotajam, Vispārējās tiesas argumentācija pārsūdzētā sprieduma 24. punktā nav riņķveida. Pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 24. punkta pirmajā teikumā būtībā ir noteikts, ka *ultra air* – sabiedrības, kas prasījusi apstrīdētās preču zīmes spēkā neesamības atzišanu, – vadītāja agrākajai rīcībai nav nekādas nozīmes attiecībā uz šīs sabiedrības tiesībām iesniegt ITSB šādu pieteikumu. Minētā punkta otrajā teikumā šis konstatējums ir pamatots ar attiecīgā spēkā neesamības atzišanas procesa raksturu un mērķi, kas ir Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pamatā esošo vispārējo interešu aizsardzība. Tā kā jābūt iespējai par spēkā neesošu atzīt preču zīmi, kurai nevajadzēja tikt reģistrētai tās aprakstošā rakstura vai atšķirtspējas trūkuma dēļ, vispārējo interešu aizsardzību neietekmē tādas sabiedrības vadītāja agrākā rīcība, kura ierosinājusi attiecīgo spēkā neesamības atzišanas procesu.
- 69 Otrkārt, jānorāda, ka attiecīgais vadītājs apstrīdētās preču zīmes reģistrāciju ir veicis nevis savā, bet gan šīs preču zīmes īpašnieka – *Donaldson Filtration Deutschland* – vārdā un labā, kas ir juridiska persona, kura ir jānošķir no vadītāja kā fiziskas personas. No tā izriet, ka minētais vadītājs nekad nav bijis apstrīdētās preču zīmes īpašnieks, tāpēc iebildums par *venire contra factum proprium* nav piemērojams.
- 70 Līdz ar to otrā pamata otrā daļa arī ir jānoraida kā acīmredzami nepamatota, kā rezultātā noraidāms arī otrais pamats.
- 71 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir pilnībā jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 72 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *ultra air* ir prasījusi piespriezt *Donaldson Filtration Deutschland* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā pēdējai spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) ***Donaldson Filtration Deutschland GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]